

[Kaj Poulsen]

mange ansatte, skulle have så og så mange elever. Ja men, nu er det jo ikke den eneste pligt, dette folketing har pålagt erhvervsvirksomheder. Der skal opfyldes en række forudsætninger, for at man kan drive privat erhvervsvirksomhed i Danmark, så hvorfor skulle der så ske noget ved, at man pålagde virksomhederne at tage elever ind? Man tilbyder endda i dette forslag, at det skal gøres stort set uden udgift. Nu skal vi altså passe på ikke at blive for pylrede, når det drejer sig om at løse de opgaver, der skal løses.

Jeg ventede spændt på hr. Ole Vig Jensens indlæg, for nu har vi jo i hvert fald opfyldt en af de forudsætninger, han efterlyste, idet vi helt klart har anvist finansieringen i dette forslag. Men nu var problemet altså, at vi lægger ansvaret over på arbejdsgiverne. Ja men hvor skal vi ellers få pengene fra? Vi har set, at lønningerne i 1983 er steget meget begrænset – med 4 pct. – og at timelønsstigningen i erhvervslivet er 9 pct. Hvor kommer forskellen i procentsatsen fra? Den skyldes, at hr. Ole Vig Jensens parti sammen med regeringen har pålagt erhvervslivet betydelige byrder i 1983. Det var for at klare økonomiske problemer. Nu skal vi klare ungdomsarbejdsløshedsproblemer, og så er det altså noget så ubehageligt, at vi beder om at få 20 øre ekstra.

Jeg synes, det er nye tanker fra det radikale venstre her ganske få måneder efter, at det radikale venstre har været med til at indføre helt nye principper på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, hvor arbejdsgiverne blev pålagt en ekstraafgift på 25 øre og de lønmodtagere, som er registreret i ATP, skulle betale den samme 25-øre pr. time. Nu skal vi løse et virkelig stort ungdomsuddannelsesproblem, og så er det lige pludselig blevet fy-ha at lægge ansvaret på arbejdsgiverne. Jeg synes, denne ændring i det radikale venstres holdning er svær at forstå. Men Jyllands-Posten i dag giver måske forklaringen, nemlig at man er nået så langt i forhandlingerne om, hvad den kommende finansminister skal hedde, at man ikke kan gå ret meget op i, hvad undervisningsministeren siger. Det synes vi bare er beklageligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det den 12. april 1984 nedsatte udvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om fremskaffelse af praktikpladser til EFG-lærlinge (beslutningsforslag nr. B 17). Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om betalt frihed til uddannelse.

Af Jytte Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 13/3 84).

Sammen med denne sag foretoges den under næste punkt på dagsordenen opførte sag, nemlig:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om betalt frihed til uddannelse i arbejdstiden.

Af Alice Faber (SF) m.fl.
(Fremsat 22/3 84).

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

De to beslutningsforslag fra socialdemokratiet og SF er gamle kendinge. Den 9. maj 1983 behandlede vi her i tinget to tilsvarende forslag fra de samme partier. Som jeg sagde dengang, er regeringen enig med forslagsstillerne i, at der bør sættes på uddannelse som væsentligt element i vores samfund. Vi har behov for uddannelse og videreuddannelse for at kunne leve op til de ændrede krav, der stilles til os både på arbejdsmarkedet og i samfundet i det hele taget.

Vores holdning til retten til uddannelsesfrihed og de retningslinjer, der opstilles herfor, kan ikke udtrykkes bedre, end det er gjort af daværende undervisningsminister